

Nr 228.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående pension åt vissa justerare av mått och vikt m. fl.; given Stockholms slott den 23 april 1948.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredraganden hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

John Ericsson.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 23 april 1948.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, GJÖRES, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, WEIJNE.

Statsrådet Ericsson anmäler uppkomna frågor om pension åt vissa justerare av mått och vikt ävensom efterlevande till dylika justerare och anför därvid till en början i fråga om anställnings- och avlöningsförhållandena för justerarna ävensom dessas ställning i pensionshänseende följande.

De för justerarna för närvarande gällande anställnings- och avlöningsbestämmelserna avvika väsentligt från de grunder, som tillämpas för statstjänstemän i allmänhet. Justerarna — vilka förordnas av mynt- och justeringsverket på viss tid, högst tre år i sänder — åtnjuta icke fast lön utan ersättningen till dem utgår på sådant sätt, att de äga tillgodogöra sig viss del av de avgifter, som för olika slag av förrättningar upptagas av allmänheten, och de ha därvid att själva bestrida sina omkostnader i tjänsten. På grund av att betydande skiljaktighet de särskilda justeringsdistrikten

emellan föreligger i avseende å verksamhetens omfattning ha inkomsterna för olika justerare växlat i hög grad, samtidigt som för en och samma justerare inkomsterna kunnat variera betydligt år från år alltefter växlingarna i konjunkturer m. m.

Såsom följd av den hittills tillämpade anställningsformen för justerarna ha dessa icke haft någon genom statens försorg ordnad *pensionsrätt*. Det torde ha förutsatts, att justerarna med anlitan av sin inkomst av avgiftsuppbörden själva skulle ordna sin ålderdomsförsörjning och pensionering av sina efterlevande. I samband härmed må nämnas, att förordnande för justerare hittills i regel plägat meddelas till och med det år, under vilket justeraren fyllt 70 år.

I en den 5 mars 1948 dagtecknad proposition, nr 190, har framlagts förslag angående omorganisation fr. o. m. den 1 januari 1949 av justeringsväsendet m. m. Förslaget grundar sig på ett av särskilt tillkallade utredningsmän den 31 december 1947 avgivet betänkande med förslag till omorganisation av justeringsväsendet.

Enligt det i propositionen framlagda omorganisationsförslaget skulle den nya organisationen — bortsett från biträdande justerare och hos mynt- och justeringsverket anställd föreståndare för handelsjusteringsavdelningen — omfatta följande i lönegrad enligt det allmänna statliga lönesystemet inordnade befattningshavare, nämligen 4 förste justerare hänförda till lönegrad Ce 26 samt 17 justerare, samtliga placerade i lönegrad Ce 24.

De justerare, som komma att bliva innehavare av lönegradsplacerad tjänst inom den sålunda föreslagna nya organisationen, komma självfallet i åtnjutande av pensionsrätt enligt för statstjänstemän i allmänhet gällande regler. Det torde kunna förutsättas, att dylika befattningshavare efter prövning av Kungl. Maj:t skola erhålla rätt att såsom tjänstår i pensionshänseende tillgodoräkna viss del av tjänstgöring såsom justerare före den nya organisationens ikraftträdande den 1 januari 1949, i den mån justeraruppdraget utgjort deras huvudsakliga sysselsättning. Enär pensionsåldern för befattningshavare, inplacerad i de lönegrader, som föreslagits för justerarbefattningarna, såvida annat icke bestämmes är 65 år, innebär detta emellertid, att av de nu förordnade justerarna endast de, som icke fyllt 65 år vid tidpunkten för den nya organisationens ikraftträdande, kunna uppnå extra ordinarie anställning. Därest f. n. i tjänst varande justerare, vilka uppnått 65 års ålder, komma att kvarstå efter ikraftträdandet av den nya organisationen, kunna de därför icke vinna anställning annat än såsom extra tjänstemän och bliva följaktligen icke berättigade till pension.

Med särskild skrivelse den 10 mars 1948 ha utredningsmännen jämte eget utlåtande till Kungl. Maj:t överlämnat ansökningar om erhållande av pension *dels* från en förutvarande justerare, nämligen Oskar Fredrik Agaton Arnberg, *dels* från tre i tjänst varande justerare, som redan uppnått 65 års ålder, nämligen Sven Henrik Arnberg, Anders Gustaf Palmqvist och Malte Carl August Öijmark, *dels ock* från fem efterlevande till förutvarande justerare, nämligen Louise Bergwall, född af Klinteberg, Karin

Hederstierna, född Albrecht, Maria Carolina Holmer, född Bernson, Ruth Huldt, född Särenholm, samt Ester Vilhelmina Åkerhielm, född Thorberg.

Utredningsmännen ha i sitt nyssnämnda utlåtande anfört, att det enligt deras mening vore skäligt, att de före den föreslagna omorganisationens ikraftträdande avgångna eller därvid avgående justerarna liksom de justerare, som komme att kvarstå efter sistnämnda tidpunkt men på grund av sin ålder icke kunde erhålla pensionsberättigande anställning, erhöles pensioner samt att efterlevande till tidigare avlidna justerare komme i åtnjutande av understöd från staten. Utredningen har i detta sammanhang erinrat, att 1947 års riksdag intagit en liknande ståndpunkt till de pensionsfrågor rörande vissa förutvarande bilbesiktningsmän och deras efterlevande, som uppkommit i samband med bilbesiktningsväsendets omorganisation fr. o. m. den 1 januari 1948. Samma skäl, som låge till grund för beslutet härutinnan, kunde enligt utredningens mening återopas jämväl i förevarande fall. Kostnaderna för en sådan pensionering skulle dock bli avsevärt lägre i fråga om justerarna av den anledningen, att såväl vissa tidigare avgångna som nu tjänstgörande äldre justerare åtnjöte full militär tjänstepension i anledning av beställningar i högre lönegrad än som föreslagits för justerarna och för den skull ej kunde erhålla pensioner i anledning av justeraruppdraget.

Beträffande de grunder, efter vilka *tjänstepension* borde bestämmas för sålunda avsedda, icke pensionsberättigade justerare, har utredningen anfört i huvudsak följande.

Såsom utgångspunkt vid avvägningen av pensionerna torde kunna tagas antingen pensionsunderlaget för vanlig justerartjänst eller genomsnittet av justerarens behållna inkomster i tjänsten (efter inleverering och återbäring) för ett antal år. Beräkningarna med utgångspunkt från pensionsunderlaget för en vanlig justerare böra lämpligen avse såväl lönegrad Eo 21, civila icke-ordinariereglementet, som lönegrad Ce 24: 27, statens allmänna avlöningsreglemente (Saar). Grundbeloppet för pensionen skulle därvid fastställas efter det antal tjänstår, motsvarande $\frac{2}{3}$ av den tid, justeringsarbetet varit vederbörandes huvudsakliga sysselsättning (*alternativ I*). Utgår man däremot från genomsnittet av justerarens behållna inkomster efter inleverering och återbäring, torde genomsnittsinkomsten böra tagas för ett icke alltför ringa antal år, förslagsvis de fem sista tjänståren. Med ledning av genomsnittsinkomsten fastställes den lönegrad på Eo-löneplanen i civila icke-ordinariereglementet, i vilken beloppet i högsta löneklassen å vederbörande stationeringsort närmast motsvarar nämnda genomsnitt (*alternativ II*). Grundbeloppet för pensionen skulle i detta senare fall bestämmas efter pensionsunderlaget i den sålunda beräknade Eo-lönegraden och det faktiska antal tjänstår, varunder arbetet varit vederbörandes huvudsakliga sysselsättning, dock med sedvanlig tio procents reduktion av det så erhållna grundbeloppet med hänsyn till att vederbörande icke haft att vidkännas pensionsavdrag.

I valet mellan de två nämnda alternativen kan en anknytning i enlighet med alternativ I till den för justerarna i allmänhet föreslagna lönegraden synas vara naturlig. En sådan anknytning torde ge resultat, som svarar mot rättvisa och billighet, om man gör en jämförelse med de pensioner, som de till den nya organisationen överförda justerarna skulle erhålla, i vissa fall kanske efter endast relativt kort tjänstgöring efter omorganisationen. Till

förmån för en bestämning av pensionerna med utgångspunkt från vederbörandes behållna inkomster efter inleverering och återbäring i enlighet med alternativ II — vilket ansluter sig till den vanliga beräkningsgrunden vid bestämmande av riksdagspensioner åt arvodesavlönad personal — talar å andra sidan, att pensionerna skulle ställas i relation till icke endast tjänstetiden utan även omfattningen av den därunder utförda arbetsprestationen. Det bör emellertid observeras, att den principiella förutsättningen för en sådan beräkning är, att justerarnas behållna inkomst, som ju närmast har karaktären av sportelinkomst, kan jämföras med av Kungl. Maj:t eller underordnad myndighet fastställt arvode.

I följande sammanställning meddelas vissa uppgifter rörande de i utredningsmännens utlåtande avsedda justerarna O. F. A. Arnberg, S. H. Arnberg, Palmqvist och Öijmark. Av dessa har O. F. A. Arnberg avgått med utgången av år 1943, under det att de övriga tre förutsätts komma att avgå samtidigt med omorganisationens ikraftträdande. Kol. 1—3 i sammanställningen upptaga justerarnas namn och senaste stationeringsort, födelsetid samt den sammanlagda tjänstetid i jämna kvartal, varunder uppdraget såsom justerare utgjort vederbörandes huvudsakliga sysselsättning och förvärvskälla. Kol. 4 anger genomsnittliga nettoinkomsten av uppdraget, därvid räknats med ett genomsnitt av de behållna inkomsterna under de fem sista tjänståren, för vilka uppgifter funnits tillgängliga (åren 1939—1943 för O. F. A. Arnberg och 1942—1946 för S. H. Arnberg, Palmqvist och Öijmark). I kol. 5 anges därefter den Eo-lönegrad, som nyssnämnda genomsnittsinkomst motsvarar enligt av utredningsmännen angivna grunder. Kol. 6—10 slutligen angiva pensionsbelopp (utom rörligt tillägg), uträknade enligt de olika av utredningen omförmälda beräkningsgrunderna med angivande i förekommande fall av beloppets storlek före och efter omräkning jämlikt de grunder för omreglering av riksdagspensioner, som finnas stadgade i kungörelsen nr 657/1947 angående omreglerad tjänste- och familjepension m. m.

1	2	3	4	5	6		7	8	9	10
Namn och senaste stationeringsort	Födelse-tid	Tjänste-tid såsom för-ordnad juste-rare	Netto-in-komst	Netto-ink. i kol. 4 motsvarar Eo-löne-grad	Alternativ I			Alternativ II		
					Lönegrad Eo 21		Löne-klass 27 Saar	(ber. med ut-gångspunkt från nettoin-komst enl. kol. 4 o. 5.)		
					före omreg-lering	efter omreg-lering		före omreg-lering	efter omreg-lering	
Arnberg, O. F. A., Gävle.....	²⁰ / ₁₀₀ 1873	24 ¹ / ₄ år	8 789	20	2 604	3 480	4 092	3 276	4 380	
Arnberg, S. H., Borås	²⁵ / ₁₀₀ 1879	36 år	9 962	20	3 840	5 136	6 036	4 050	5 412	
Palmqvist, A. G., Jönköping	⁴ / ₁₀₀ 1877	16 år	10 012	21	1 728	2 316	2 712	2 304	3 084	
Öijmark, M. C. A., Sundsvall	⁷ / ₁₀₀ 1882	16 ³ / ₄ år	7 990	15	1 764	2 364	2 772	1 752	2 340	

Beträffande storleken av pensionsbeloppen ha utredningsmännen anfört bl. a. följande.

Av sammanställningen framgår, att pensionerna enligt alternativ I med utgångspunkt från löneklass 27, Saar, ligga avsevärt högre än de med utgångspunkt från lönegrad Eo 21 beräknade, omreglerade pensionerna. De enligt alternativ II beräknade, omreglerade pensionerna äro vid en jämförelse med pensionsbeloppen enligt löneklass 27, Saar, mer gynnsamma för O. F. A. Arnberg och Palmqvist men mindre gynnsamma för S. H. Arnberg och Öijmark. De med utgångspunkt från Eo 21 beräknade, omreglerade pensionerna ligga lägre än motsvarande pensioner enligt alternativ II utom för Öijmark, för vilken beloppen äro praktiskt taget lika stora. För en reglering enligt alternativ II, som torde kunna sägas närmast motsvara de vanliga grunderna för utmätande av riksdagspensioner för arvodister i statens tjänst, har utredningen ansett vissa skäl tala, dock under förutsättning att därtill fogades ett förbehåll, att pensionen icke finge överstiga det med utgångspunkt från löneklass 27, Saar, beräknade beloppet. Riksdagspensionen kunde nämligen icke rimligen få göras gynnsammare än pensionen för dem, som komma över i nya organisationen. Med beaktande av de grunder, som tillämpades vid utmätande av pensionerna för bilbesiktningsmännen, har utredningen dock icke ansett sig böra föreslå pensioner beräknade vare sig enligt detta modifierade alternativ II eller med utgångspunkt från löneklass 27, Saar, utan har stannat vid att föreslå, att för ifrågavarande fyra justerare utverkas med utgångspunkt från lönegrad Eo 21 beräknade, omreglerade pensioner. En sänkning av Eo-lönegraden — såsom skedde för bilbesiktningsmännen — synes med hänsyn till justerarnas inkomstläge icke påkallad.

Beträffande Palmqvist och Öijmark må framhållas, att de på grund av föregående verksamhet äro berättigade till pension av statsmedel, varför fråga uppkommer om reduktion av de nyss föreslagna beloppen. Palmqvist, vilken under tiden 22 maj 1911—31 december 1932 jämte justerarsysslan innehaft anställning vid kemiska stationen i Visby, uppbär från och med den 4 juni 1942 från statens pensionsanstalt en årlig pension (uppskjuten tjänstepension), som utgår med ett i förhållande till inbetalda pensionsavgifter avvägt belopp och för närvarande uppgår till 1 872 kr. jämte 12 procents rörligt tillägg. Utredningen har från pensionsanstalten inhämtat, att han, om han kvarstår i kemiska stationens tjänst till 65 års ålder, enligt nu gällande grunder skulle ha erhållit en pension av 7 644 kr. för år jämte 12 procents rörligt tillägg. Då det sammanlagda beloppet av den från statens pensionsanstalt nu utgående pensionen och den för justeraruppdraget ifrågasatta pensionen understiger nyss angivna pensionsbelopp, 7 644 kr., torde någon reduktion av justerarpensionen icke böra verkställas. Ett fördelaktigare beräkningssätt av den sammanlagda pensionsförmånen synes å andra sidan icke kunna ifrågakomma, även om Palmqvists sammanlagda tjänstetid i statlig verksamhet överstiger 30 år, på den grund att han i förtid lämnade sin pensionsberättigande tjänst för att ägna sig åt ett mera inkomstgivande arbete utan reglerad pensionsrätt. Vad beträffar Öijmark uppbär han på grund av tidigare innehavd officersbeställning i reserven en årlig pension av 1 200 kr. jämte 12 procents tillägg. Med hänsyn till denna pensions karaktär av reservpension torde Öijmark icke böra vidkännas någon reducering i den pension, som ifrågasatts för honom på grund av hans justerarverksamhet.

I anslutning till vad sålunda anförts ha utredningsmännen hemställt, att före justeraren O. F. A. Arnberg samt justerarna S. H. Arnberg, Palmqvist

och Öijmark måtte från och med den 1 januari 1949 komma i åtnjutande av årliga pensioner å resp. 3 480, 5 136, 2 316 och 2 364 kr.

Beträffande *familjepension* till efterlevande efter justerare, som avgått ur tjänst före den kommande omorganisationen, ha utredningsmännen i sin förberörda skrivelse den 10 mars 1948 anfört, att utredningen med hänsyn till den restriktiva praxis, som av statsmakterna plägade iakttagas vid beviljande av familjepensioner vid sidan av gällande bestämmelser, för sin del utgått ifrån att i förevarande fall understöd endast kunde beviljas efter behovsprövning enligt eljest tillämpade regler, innefattande relativt stränga krav beträffande anställningstid, änkans ålder och arbetsoförmåga samt ekonomiska förhållanden.

Vid granskning från nu angivna principiella utgångspunkt av de olika fallen och efter överbäggande av de särskilda omständigheterna ha utredningsmännen avstyrkt utverkande av pension åt Karin Hederstierna, Maria Carolina Holmer och Ruth Huldt. Beträffande dessa sökandes ekonomiska förhållanden må nämnas, att enligt vad den verkställda utredningen utvisar Karin Hederstierna äger en betydande förmögenhet samt att Maria Carolina Holmer och Ruth Huldt åtnjuta livräntor eller änkepension å resp. 2 400 kr. och omkring 3 000 kr.

Däremot hava utredningsmännen förordat, att pension beredes Louise Bergwall och Ester Vilhelmina Åkerhielm, att utgå från och med den 1 januari 1949. Av utredningen inhämtas

beträffande *Louise Bergwall*,

att hon är född den 18 augusti 1868;

att hon är änka efter justeraren Rustan Bergwall, vilken — född år 1856 — år 1931 avgick från innehavd justerarbefattning efter en tjänstetid av något över 19 år samt avled år 1942;

samt att hon — bortsett från folkpension — icke äger annan nämnvärd tillgång än ränta å omkring 550 kr. för år å av henne ägt kapital; och

beträffande *Ester Vilhelmina Åkerhielm*,

att hon är född den 3 november 1890;

att hon är änka efter justeraren Gunnar Väinö Åkerhielm, vilken var född år 1880 och avled under oktober 1939 efter en tjänstetid såsom justerare av nära 31 år;

att hon icke äger annan tillgång än ränteinkomst å närmare 500 kr. för år;

samt att hennes arbetsförmåga är betydligt nedsatt på grund av sjukdom.

Av utredningen framgår tillika, att änkorna Bergwall och Åkerhielm icke äga barn, som mera verksamt kunna bidra till deras uppehälle.

Beträffande storleken av pensionerna åt änkorna Bergwall och Åkerhielm ha utredningsmännen förordat, att pensionsbeloppet måtte bestämmas till 529 kr. för år jämte rörligt tillägg.

Mynt- och justeringsverket har i utlåtande den 23 mars 1948 tillstyrkt utredningsmännens förslag.

Statskontoret har i ärendet avgivit utlåtande den 6 april 1948 och därvid förklarat sig — med hänsyn till 1947 års riksdags beslut om pension åt vissa förutvarande bilbesiktningsmän ävensom åt efterlevande till dylika besiktningsmän — icke vilja motsätta sig, att statsverket i den utsträckning, som av utredningsmännen föreslagits, sörjde för en pensionering av övertaliga justerare jämte efterlevande efter sådana befattningshavare. Statskontoret har i övrigt anfört i huvudsak följande.

I likhet med utredningsmännen anser statskontoret, att pensioneringen av de övertaliga justerarna bör ske med tillämpning av de grunder, som innefattas i det såsom alternativ I betecknade förslaget. Pensionsbeloppen bör därvid bestämmas med utgångspunkt från pensionsunderlagen enligt 1941 års allmänna tjänstepensionsreglemente. Vidare bör, såsom utredningsmännen föreslagit, omräkning ske av pensionerna jämlikt kungörelsen nr 657/1947 på sätt gäller i fråga om riksdagspensioner, innebärande en förhöjning av de sammanlagda pensionsförmånerna med omkring tio procent. Härigenom vinnes överensstämmelse med de huvudgrunder, som för närvarande tillämpas för bestämmandet av riksdagspensioner. Anknytning till de pensionsunderlag, som fastställts i 1947 års allmänna tjänstepensionsreglemente, bör alltså icke ifrågakomma. Vid tillämpning av sist angivna pensionsunderlag skulle för övrigt, då avvägningen av dessa underlag skett under hänsynstagande till de nya folkpensionerna, pensionsberäkningen rätteligen grundas på slutunderlagen i den mån pensionerna skola utgå efter det vederbörande uppnått 67 års ålder, vilken åldersgräns redan passerats av tre av de avsedda justerarna.

Enligt utredningsmännens förslag skulle de ifrågasatta pensionerna bestämmas med tillämpning av det för befattning i lönegrad Eo 21 gällande tjänstepensionsunderlaget. Statskontoret vill erinra, att ämbetsverket i sitt utlåtande över utredningsmännens förslag till omorganisation av justeringsväsendet m. m. icke ansett sig kunna förorda högre löneställning för justerarna i den nya organisationen än lönegrad Ce 20, motsvarande alltså gamla lönegraden Eo 16. För den händelse lönegradsplaceringen för de nya justerarbefattningarna skulle bli lägre än vad utredningsmännen föreslagit, bör häremot svarande jämkning ske av pensionsunderlaget. I varje fall bör vid fastställandet av här ifrågavarande tjänstepensioner enligt statskontorets mening icke tillämpas högre pensionsunderlag än det, som lagts till grund för pensionerna åt de förutvarande bilbesiktningsmännen eller alltså det för lönegrad Eo 20 gällande.

Utredningsmännens förslag till understöd åt efterlevande efter vissa avlidna justerare kan statskontoret giva sin anslutning.

Föredraganden. För egen del anser jag mig böra tillstyrka, att — i huvudsaklig överensstämmelse med den av utredningsmännen intagna principiella ståndpunkten — pension av statsmedel beredes de i ärendet avsedda justerarna, vilka samtliga under avsevärd tid fullgjort tjänstgöring såsom justerare och för vilka denna tjänstgöring utgjort huvudsaklig sysselsättning och förvärvskälla. I likhet med utredningen anser jag pensionerna bör bestämmas enligt de grunder, som av utredningen betecknats såsom alternativ I, dock att i överensstämmelse med statskontorets förslag till utgångspunkt för pensionsberäkningen bör tagas tjänstepensionsunderlaget enligt allmänna tjänstepensionsreglementet för lönegrad Eo 20 eller 4 500 kr. Efter dessa grunder uträknad pension utgör, omreglerad enligt kun-

görelsen nr 657/1947, för O. F. A. Arnberg 3 276 kr., för S. H. Arnberg 4 812 kr., för Palmqvist 2 172 kr. och för Öijmark 2 220 kr.

Utredningsmännens förslag i anledning av ansökningarna från vissa änkor efter justerare att komma i åtnjutande av pension av statsmedel finner jag mig kunna biträda. Jag förordar alltså, att änkepensioner beviljas åt Louise Bergwall och Ester Vilhelmina Akerhielm med av utredningsmännen föreslaget belopp.

Såväl tjänste- som familjepensionerna synas böra bestridas från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. Pensionerna torde få åtnjutas fr. o. m. den 1 januari 1949 eller — beträffande S. H. Arnberg, Palmqvist och Öijmark — från den senare tidpunkt, vid vilken dessa kunna komma att lämna sin anställning. Å pensionerna bör rörligt tillägg utgå enligt vanliga grunder.

Under återopande av vad sålunda anförts hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

dels att förre justeraren Oskar Fredrik Agaton Arnberg må från och med den 1 januari 1949 under återstående livstiden från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 3 276 kr.,

dels att justerarna Sven Henrik Arnberg, Anders Gustaf Palmqvist och Malte Carl August Öijmark må från och med månaden näst efter den, varunder de lämna sina anställningar, dock tidigast från och med den 1 januari 1949, under återstående livstiden från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära årliga pensioner med följande belopp, nämligen S. H. Arnberg 4 812 kr., Palmqvist 2 172 kr. och Öijmark 2 220 kr.,

dels ock att envar av justeraren Rustan Bergwalls änka Louise Bergwall, född af Klinteberg, och justeraren Gunnar Väinö Akerhielms änka Ester Vilhelmina Akerhielm, född Thorberg, må från och med den 1 januari 1949 under sin återstående livstid, så länge hon förblir änka, från anslaget till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära en årlig pension av 529 kr.

Vad föredraganden sålunda hemställt, däri statsrådets övriga ledamöter instämma, bifaller Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

Folke Lyberg.